

РЕШЕНИЕ

№ 5913

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: ЕВГЕНИЯ БАЕВА

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6085** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на „Амарант 2003“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № РА-18-52/23.06.2022 година на Главния архитект на Столична община, с която разпоредено премахване на преместваем обект – Павилион № 8 за търговия, разположен в [населено място], [улица], в имот с идентификатор 68134.802.2202 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, до входа на КАТ.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че на 27.05.2022 година е прехвърлил движимата вещ на „Хермес Пак 2015“ ЕООД. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 12.10.2022 година твърди, че жалбоподателят е собственик на

павилиона, поради което заповедта е издадена срещу него. Твърди, че представения договор за продажба е съставен за нуждите на съдебното производство.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № РА-18-52/23.06.2022 година на Главния архитект на Столична община е разпоредено премахване на преместваем обект – Павилион № 8 за търговия, разположен в [населено място], [улица], в имот с идентификатор 68134.802.2202 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, до входа на КАТ. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 29.06.2022 година, поради което подадената на 01.07.2022 година жалба е в срока по чл. 215, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗУТ.

Видно от Акт № 3166/10.12.2021 година имот с идентификатор 68134.802.2202 по Кадастралната карта и регистър на [населено място] е публична общинска собственост.

Видно от Констативен акт № РИВ22-ВК08-430-8/13.06.2022 година в имота е поставен павилион с размери 3 м./2 м./2,10 с площ от 6 кв.м.

Представено е писмо от 13.06.2022 година за уведомяване на жалбоподателя за започналото административно производство.

Представена е разписка, от която е видно, че пратка №[ЕИК] е връчена на П. А. на 16.06.2022 година.

Видно от представения договор за продажба от 27.05.2022 година жалбоподателят е прехвърлил на „Хермес Пак 2015“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] движима вещ – павилион с площ от 6 кв.м., разположен в [населено място], [улица], в близост до входа на КАТ за сумата от 500 лева. Цената по договора е платена на 01.06.2022 година, видно от фактура № [ЕГН].

Съгласно чл. 56, ал. 1, от ЗУТ, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други), като съобразно ал. 2 от същия текст, за обектите по ал. 1, т. 1 и 2 се издава разрешение за поставяне въз основа на схема и проектна документация, одобрени от главния архитект на общината.

Обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 се премахват, когато са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква, и/или без разрешение, в противоречие със схемата и/или в противоречие с издаденото разрешение, арг. чл. 57а, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Съгласно ал. 2 на същия член обстоятелствата по ал. 1 се установяват с констативен акт, съставен от служителите по чл. 223, ал. 2 в 7-дневен срок от констатиране на нарушението. Констативният акт се връчва на собствениците на обектите по ал. 1, които могат да направят възражения в тридневен срок от връчването му. В 7-дневен срок от връчването на констативния акт по ал. 2 кметът на общината, съответно началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за премахване на обекта. Заповедта се връчва на собственика на обекта по ал. 1, който може да я обжалва по реда на чл. 215, ал. 1, арг. чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

Заповедта е издадена от компетентен орган, видно от Заповед №

СОА21-РД09-455/22.03.2021 година, т.1.35, с която Кметът на Столична община е делегирал правомощията си по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ на Главния архитект на Столична община.

Заповедта е издадена при допуснато съществено процесуално нарушение. Видно от Констативен акт № № РИВ22-ВК08-430-8/13.06.2022 година, същият е подписан от длъжностни лица, които са удостоверили връчването му на при отказ на собственика или при отсъствието му. Доколкото в акта не са посочени трите имена на лицето, което е отказало да получи акта, съдът приема, че същия е съставен в отсъствие на собственика. От представените писмо от 13.06.2022 година за уведомяване на жалбоподателя за започналото административно производство и разписка, от която е видно, че пратка №[ЕИК] е връчена на П. А. на 16.06.2022 година, не може да се направи извод, че констативният акт е връчен на жалбоподателя. Липсват доказателства за съдържанието на пратката.

Допуснатото процесуално нарушение е съществено, тъй като е ограничило съществено правото на защита на жалбоподателя. Същият не е могъл своевременно да представи доказателствата за продажбата на павилиона, така че оспорената заповед да бъде издадена срещу собственика му, каквото е изискването на чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

При това положение оспорената заповед е издадена срещу несобственик, поради което страда и от порока по чл. 146, т. 4 от АПК – нарушена е материалноправната разпоредба на чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

Съдът намира, че продажбата на движимата вещ е реална, с оглед представения писмен договор и доказателства за плащане на цената. Обстоятелството, че при извършване на проверката на павилиона е било изписано наименованието на жалбоподателя и липсата на достоверна дата на договора не опровергават този извод. Това е така, защото договорът за продажба е неформален договор, цената е платена на 01.06.2022 година, а за промяна на надписите по павилиона е необходимо технологично време.

Предвид горното съдът намира, че оспорената заповед подлежи на отмяна, като издадена при допуснато съществено процесуално нарушение и срещу несобственик.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 50 лева, представляваща платена държавна такса, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-52/23.06.2022 година на Главния архитект на Столична община, с която разпоредено премахване на преместваем обект – Павилион № 8 за търговия, разположен в [населено място], [улица], в имот с идентификатор 68134.802.2202 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], УПИ VIII – 1863, 2201, 2202, 2254, по жалбата на „А. 2003“ със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]00, ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Столична община - Главния архитект ДА ЗАПЛАТИ на „А. 2003“ със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]00, ЕИК[ЕИК] сумата от 50 (петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ :